

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet for så vidt angår særpræget ved ordbestanddelen »Bullerjan«, der er blevet tilføjet det appellerede varemærke ved brugen. I den appellerede dom var der intet anført om, hvilken grad af særpræg Retten havde tillagt den tilføjede ordbestanddel. Når det ikke blev fastslået, hvilket særpræg den tilføjede bestanddel havde, kunne det ikke bedømmes, om det omtvistede varemærkes særpræg påvirkes af dette. Derudover er den appellerede dom selvmodsigende på dette punkt. Således lægger Retten på den ene side til grund, at ordbestanddelen kunne lette bestemmelsen af varenes handelsmæssige oprindelse, men anfører på den anden side, at den ikke påvirker det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg. Lettelsen af bestemmelsen af den handelsmæssige oprindelse og en manglende påvirkning af særpræget udelukker imidlertid hinanden.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at der er blevet anvendt en fejlagtig retlig målestol ved bestemmelsen af det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg. For at fastlægge et tredimensionalt varemærkes grad af særpræg skal den beskyttede form sammenlignes med de former, der findes på markedet. Retten tager i sin begrundelse imidlertid ikke udgangspunkt i de foreliggende former, men i »formen på en ovn i almindelighed«. Der findes imidlertid ikke en sådan gennemsnitsform for en ovn.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 19. december 2017 — Anke Hartog mod British Airways plc

(Sag C-711/17)

(2018/C 134/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anke Hartog

Sagsøgt: British Airways plc

Præjudicielt spørgsmål

Skal betingelsen i artikel 3, stk. 2, litra a) — for at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ finder anvendelse — fortolkes således, at passagerer, der har en bekræftet reservation, er »til stede ved indcheckningen«, såfremt de, hvis der ikke er angivet noget tidspunkt, senest 45 minutter før den offentliggjorte afgangstid møder op i køen ved luftfartsselskabets skranke til den pågældende indcheckning?

⁽¹⁾ EFT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polen) den 29. december 2017 — ECO-WIND Construction S.A., med hjemsted i Warszawa mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

(Sag C-727/17)

(2018/C 134/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ECO-WIND Construction S.A., med hjemsted i Warszawa

Sagsøgt: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾ af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester fortolkes således, at en lovbestemmelse, som begrænser tildelingen af et opstillingssted for en vindmølle derved, at den fastsætter en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, som skal være den samme eller større end det tidobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene, er en »teknisk forskrift«, hvor udkastet til forskriften skal meddeles Kommissionen i henhold til dette direktivs artikel 5, stk. 1?
- 2) Skal artikel 15, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽²⁾ af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at en lovbestemmelse, som begrænser tildelingen af et opstillingssted for en vindmølle derved, at den fastsætter en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, som skal være den samme eller større end det tidobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene, er en forskrift, som underkaster optagelsen eller udøvelsen af servicevirksomhed en territorial begrænsning, navnlig i form af begrænsninger af hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne, som medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 7, i dette direktiv skal give Kommissionen meddelelse om?
- 3) Skal artikel 3, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk.1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽³⁾ af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, som begrænser tildelingen af opstillingssteder for vindmøller derved, at de indfører en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, på den måde, at mindsteafstanden skal være den samme eller større end det tidobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene?

⁽¹⁾ EUT 2015, L 241, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 376, s. 36.

⁽³⁾ EUT 2009, L 140, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Karlsruhe (Tyskland) den 4. januar 2018 — straffesag mod Detlef Meyn

(Sag C-9/18)

(2018/C 134/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Karlsruhe

Parter i hovedsagen

Tiltalt i straffesagen: Detlef Meyn